

798—804 resistantibus veritati claudere. Quapropter tantae excellentiae vosmetipsos dignos bonis moribus efficite; scientes laudem esse sacerdotum praedicationis adsiduitas. Non est ludus saecularis sacerdotalis honor; sed magna diligentia in mandatis Dei se ipsum exercere debet sacerdos Christi, ut exemplis simul et verbis populum erudiat christianum.

Laudabat mecum vestram bonam conversationem venerabilis frater Lullo abbas¹.
Ideo supplex ego vestrae sanctitati me ipsum commendare curavi; deprecans, ut iubeatis nostri nominis per vestras ecclesias aliquantulam fieri memoriam. Non pro meis meritis, sed pro Christi caritate haec ipsa flagitare praesumpsi. Facite exinde, sicut de vestra bona pietate confido.

Deus dominus augeat vos meritorum gratia et proficere faciat in omni sanctitate et praedicatione verbi Dei, carissimi et desiderabiles patres.

302.

Alcvinus Ardbertum virum illustrem laudat et admonet; Lullum abbatem commendat.
798—804.

Cod. H fol. 48'—49'.

Edd. F 207, J 231. — Migne col. 492.

15

ALCHVINUS SANCTI MARTINI FAMULUS ARDBERTO² VIRO INLUSTRI PERPETUAE
BEATITUDINIS SALUTEM.

Audiens vestram laudabilem conversationem, sicut decet vestrae personae, valde me gavisum esse fateor. Tu vero, vir optime; semper quae Deo placeant fac aliisque suadeas; ut benedictio Dei te ubique comitetur, et proficias in consilio salutis tuae, multorumque profectu, populo iustitias faciens, pauperibus misericordiam, ecclesiis Christi honorem, ut servorum Dei intercessio domini Iesu clementiae te cotidie commendet. Quia multum valet deprecatio iusti, quanto magis plurimorum.

Habeto pauperum curam, qui ante hostium convivii tui stare solent. Quia in pauperibus Christus suscipitur, qui dicturus est in die iudicii illis^a, qui elymosinam pauperibus diligenter faciunt: 'Quamdiu uni ex minimis fecistis, mihi fecistis'. Quos sequitur illa felicissima sententia, quam Dominus dicturus erit illis, qui in hoc saeculo in^b pauperes peregrinos miseros et infirmos benigni fuerunt, dicentis: 'Venite, benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi'.

Nostri nominis memoriam per ecclesias ditionis vestrae, deprecor, ut iubeatis fieri. Gaudeo siquidem de vobis semper meliora audire, sciens multorum esse prosperitatem tuae bonitatis pietatem in servitio Christi. Pluriora siquidem scripsissem dignitati tuae, si talis cognitio inter nos esset, ut praesumptiosum^c non videretur me subito vestrae excellentiae ingerere. Sed quod cum Christi caritate scripsi, obsecro, ut humiliter legere digneris.

Nam praesens huius indiculi portitor, Lul¹ venerabilis abbas, vestram solebat apud me laudare bonitatem. Ea fiducia has etiam litteras scripsimus. Quem benigne in suis causis ut suscipiatis, deprecamur, tali pietate^d, qualem nobis de vobis referre solebat.

302. ^a) illius H. ^b) in addidit J., erga Frob. ^c) praesuntiosum H. ^d) pietatis corr. in pietati H.

1) Lulla abbas a. 803, in synodo Clofeshoensi interfuit (Gray Birch Cartul. Saxon. I, 436. 437).
2) Heardberhtus dux in variis Offae, Egfridi, Coenulfi regum Merciorum tabulis legitur annorum 792—816 (Gray Birch Cartular. Saxon. I, 368—498; Simeon Dunelm. a. 778. p. 46).